

Hüküm Giymiş Bedenim

— Ş.Ferıatoğlu · 22 Ađustos 2009

Hesabım kesilmiş
Bütün dediklerim aleyhime işlenmiş
Hayatta ki tek gerçeđime yalan diyen hakimler
Beni bu gerçeđe müebbet bellemiş
Nasıl kurtulurum soruma
Cevap bile veremedi savcılar

`belki birgün af çıkar da kurtulursun` dedi arkamdan silik bir ses
Bu ses bir dosttan arda kalan bir yanış

Nasıl anlatsam
Kendim istedim bu hükmü giymeyi
Gerçeđim kaçtıkça ben kovaladım
O uzaklaştıkça ben yakınlaştım
Ama bundan şimdiye kadar hiç pişman olmadım
Sadece bugün pişman oldum
bitsin,gitsin dedim unutayım istedim

Nasıl da hapsettin hiç acımadan
Biliyorum ama vazgeçemiyorum bu müebbetten
Eđer ömrümün sonuna kadar giyeceksem bu hükmü bedenime
Gözüme gözükmeden yaşa mutluluđunu
Bana duyurmadan sev sevebildiđini
Bilki bu yürek yalnız sana dilendi

Yüređimi asmayı daraağacına en şerefli görevim belledim
Sen benim sevgimi değil başkasınınkini seçtin
Ben bu hükümlle bir ömür yaşamayı göze alamıyorum
Biran önce çıksa da şu bedinİmden canım
ya da biri af çıkarsın DA YÜRÜYEVİM
BİLKİ KİMSE BEN KADAR ÇOK YAŞAYAMAZ BU DELİ HİKAYEYLE...